

כד:

עין משפט
גזירה

א [ממי] מיט ט'ס הלכות שיש
מקום לטוב :
בא ב' מיט ט'ס הלכות :
בב ג' מיט ט'ס הלכות :
המקום לטוב :
כג ד' ט'ס הלכות :

רבינו הנגלה

בעיה דרבא לשעמיא דלוי
היה, דרב לא שרא
בפינה ולא שרא בחוץ
עבודת מתנה היה לחייב
מיתה אבל עבודת סילוק
לא, ולוי הוא רשע
לוי, ומשום הכי בני
עבודת סילוק בביבול,
לפינה מדמיין ליה ואינו
חייב מיתה, או לעבודת
הדלוק מדמיין ליה וחייב.
ופשטה להפנים, מהרה
ליה למכתב מכות לפרכת
ותוב ולמכתב לרובי אפי'
בהיכל, אלא מעתה כיון
שאפי' בריבול בעבודת
מתנה הוא רחייב, יז
שסידר הלחם הפנים
בשלחן לחייב, והוציא
בענין מלאכה תמה, וזו
אינה מלאכה תמה, דהא
נגאר סידור בויכס של
לבויה, סידר בויכס כו'
בענין הזה, תבא מוחיה
דרב בעבודת שור חיב
עליהן מיתה וריקת בין
לפינים בין לפני ולפינים
המזהב בהטאת העוף,
המזהב והמקטיר בעלת
העוף, והמקטיר ג' לוגין יין
דלי לוגין מיס, תבא מוחיה
דלו בעבודת שחור חיב
עליהן מיתה, המירה את
הדשן, וזו הוואת שפנים
ושבמצוער, והמעלה של
המזהב בין דבר כשר
כין דבר פסול, לפה
מפסיין, כלומר, לפה
מפסיין וחוורין ומפסיין
כדי ד' מפיסות, אר' ויחנן
כדי להרגיש העורה, כמה
מפסיין, דב נחמן אפילו
בכרזי חול, ואמר מנא
אמינא לה, ודתי לה רב
ששת, ואמר הוא בכרזי
קריש מפסיין, ואמר מנא
אמינא לה, ואפי' דרדי
לה רב נחמן כיון דאסורא
היא כרש ששת מוקטין
לה, דקרימין לן הליכא
כרב ששת באסורין.

תוס' ישנים

ולא דמי מי מור ססידר
לחם הפנים בלב נגמרה
לחם הפנים עד סידור המיבין
דכרוב יומן על המזבח
לגיה וכו' ולא דמי ממי
לסידור כיון שעדיין מפסיין
הקטירה וההואיל על המזבח
נמי מכויו והוא מן השמן
לכלבו, ו' ספמים וכו'
ומישר השמן אשר על שבו
ימן הכהן על מנן לחן וי'
הלך ח' לטורין לחתומין
דעבודת מנות ניבוי וזכיר
לא מעשה לוי מעבדתם
עבודת מתנה פטר עובת
מתנה אין עבודה שיש
אחריה עבודה לא אלא
ש"ח דעבודת מנות ניבוי,
ועוד י"ל שיש
לא הדרך המוקט דכשיה
לחם הפנים והוא מן האל
דעבודת מנות כן אלא
כאן משהו דלענין דלא
שפיר ט"ו היא למונה

אלא מעתה זר שסידר את המעריכה לחייב. לא ידענא למאן
פריך ומאי אי אמרת בשלמא יז כהן ונראה לי דפריך אהא
דקאמר לעיל דלאזיקא מיחייב אפי' דלחיה במרה הקטרה ומכל
מקום מחייבת עלה כיון כדכס מיהא עבודה תמה היא א"כ אסידור
מערכת לחייב דלחיה עבודה בסידור
עלי מערכת מדי ומאי איכא סידור
שני גזירין וכן ע"כ לפרש כל הסוגיא
והא דפריך לעיל גבי זר שסידר את
השלחן לחייב יז לפרש כן וקל להבין
ומאי איכא בויכסן והני משיב כוליה
כחד ולא דמי לזריקה והקטרה
דהקטרה לא מעבבא :
והמזהב בהטאת העוף. משום
דלא דמיא לחמירי שאין
לו קבלה כגלי אלא אחוה בראש
וגוף ומה ששאר שאין למזבח אלא
דמה להכי נקוד כלפי נפשה :
והמקטיר בעלת העוף.
מינה לו אמאי לא
קאמר נמי והמזהב נעולת העוף
ועוד קשה לו למה המקטיר בכל
הקדשים ובמספחה דזמזים עינימי
וקמי סתמא והמקטיר וקמי כה
נמי והמזהב נעוף ומספחה של
מטעמת היא וז"ע במספחה אחרת
ולפי הספרים של נראה לו דמי
פירושו והמקטיר נעולת העוף ואל
המקטיר אף נעולת העוף ומשום
דנחטאת העוף לא מחייב אלא
נחטאת דמה דלית כה הקטרה מה
שאין כן בכל הקדשים קאמר דנעולת
העוף חיוב אף המקטיר דלא מיעביא
במילוי דמה דלחיה נמי נחטאת
העוף אלא אפילו בהקטרה דליכא
דכותנה נחטאת העוף לא מיעביא
בהקטרה דשאר זמזים דשייך בכל
הזמזים אלא אפילו נעוף דליכא
נחטאת העוף דלית מה הקטרה אפילו
כי דנעולת העוף חיב:
וריקת דם בין אפינים בין אפי
ואפינים והמזהב בהטאת
העוף. כחד משגי להו ומקטיר
נעולת העוף הרי תרי ויסוף מיים
והמים הכי ארבע :
והמעלה ע"ג גבי המזבח
בין דבר כשר בו,
כגלל זה יש זריקה והזאות והקטרת
ויסוף היין והמים שהרי כולן עולין
על גבי המזבח :

מהאי

מהאי

בראשונה פרק שני יומא

ולמכיס לפרוכת. אפסיק בין לללא לפרטא מכות לפרוכת הוא
דענדת מתנה כוון הזאות שצני הכדים דיוס הכפירים ונמיתת
קטורת על האש : ולא עבודת סילוק. כיוון הוצאת קף ומחמה
שהכין גדול מכניס סס לקטורת יו"כ ומניחין בין הכדים ואח"כ חוזר
ומזילין : אי הכי וענדת נמי מביס
לפרוכת (ו' דענדת תמה. כיוון
נמיתת קטורת על האש : ולא ע"כ
אחריה עבודה. הוצאת קף ומחמה
ש"ס אחריה חפיה והקטרה : וענדת
הדר ערביה. לענין עבודה תמה
שהוי"ו מוסף לענין דלשון אכל
וענדת מתנה לא מיער אלא למכות
לפרוכת דלקמיה דלא כמיב ניה יו"ו :
ענדת סילוק כפילו. והיא עבודה
תמה כיוון דישון מוצח הפנימי
והמנורה לגיו מהו : מביס לפרוכת
הוא לוי למיכספ. וכמיב ולמכות
לפרוכת לעשות היכל כנית קדשי
הקדשים ופטר על עבודת סילוק :
אלא מעשה. דענדת י"ח מתנה מיחייב
כדיכל זר דמרבייה ולמכות : זר
שסידר. לחס לחייב מיתה ואמאי
אמרינן לעיל ד' ענדות ומו לא :
איכא סידור בויכסן. במרה דכמיב
(ויקרא ד') ונתת על המערכת לגונה
זכה ולא עבודה תמה היא : איכא
סילוק והקטרה. עדיין לא נגמרה
עבודתה עד שנת הנאה שילקנה
ויקטיר הזביוסין : עסידר אם הגרות על
זכב מן המנורה לקנת אפרן יפה
ומחורין וקובעין אחס כה והרי עבודה
תמה : הלחם אליחא. הלחם קוסמים
דקים אם הולך להיטיב על המזבח
בצתח מן המערכות כיוון שקרבה
מערכת כללות ששדרפה כל המדורה :
ובכלי שרם. שיהא לזכב נגדי הכוונה
לכרעה אם כן הדיוט הוא ולא כהן
גדול הוא שכונה שהרי נאמר על
הכהנים וכל מקום שנאמר שם אהין
הכהנים ככהווס משמע נגדי
כהונתם : עסידר המערכה. עינים :
איכא כפרה סידור שני גזירין.
כלל משיטת עבודת סילוק
אפילו הנחלת הדבין לחייב
כה ז' י"ל בין דלא
עבודה משחובה היא לין לט
לחייב כה ז' בלא מיעוט
כמו שמפרש יב' לקמן
בסוף פירושין גני עובת
ליה : עבודת סילוק כהיכל
מהו. תימה לכי אמאי
לא פשט דפטר מנדלח
משגי להו לוי לעיל ולכא
למישר משום דלא חייב
אלא כמות המילין דהא
פריך כסתור זר שסידר
השלחן לחייב אלא משמע
דלא משיב מנדלח מני ליה :
איכא סידור בויכסן. ואל
על פי שלחם הפנים עמא
אין עבודה אחיכ מ"מ
סידור לחס אפינים עובת
סידור השלחן היא עובת
סידור השלחן לא נגמרה
עד שמיר המיבין ולא
דמי לתקטיר מית שחיב
מיתה שכל זית הקטר שחור
כפי עמא היא. הצתח
אליחא עבודה היא. ומ"מ
לא מחייב דליחא במרה
סידור שני גזירין : הרלקה
לא עבודה היא. שההכנה

ולמכות לפרוכת ונמיתת קטורת על האש : ולא ע"כ
אחריה עבודה. הוצאת קף ומחמה
ש"ס אחריה חפיה והקטרה : וענדת
הדר ערביה. לענין עבודה תמה
שהוי"ו מוסף לענין דלשון אכל
וענדת מתנה לא מיער אלא למכות
לפרוכת דלקמיה דלא כמיב ניה יו"ו :
ענדת סילוק כפילו. והיא עבודה
תמה כיוון דישון מוצח הפנימי
והמנורה לגיו מהו : מביס לפרוכת
הוא לוי למיכספ. וכמיב ולמכות
לפרוכת לעשות היכל כנית קדשי
הקדשים ופטר על עבודת סילוק :
אלא מעשה. דענדת י"ח מתנה מיחייב
כדיכל זר דמרבייה ולמכות : זר
שסידר. לחס לחייב מיתה ואמאי
אמרינן לעיל ד' ענדות ומו לא :
איכא סידור בויכסן. במרה דכמיב
(ויקרא ד') ונתת על המערכת לגונה
זכה ולא עבודה תמה היא : איכא
סילוק והקטרה. עדיין לא נגמרה
עבודתה עד שנת הנאה שילקנה
ויקטיר הזביוסין : עסידר אם הגרות על
זכב מן המנורה לקנת אפרן יפה
ומחורין וקובעין אחס כה והרי עבודה
תמה : הלחם אליחא. הלחם קוסמים
דקים אם הולך להיטיב על המזבח
בצתח מן המערכות כיוון שקרבה
מערכת כללות ששדרפה כל המדורה :
ובכלי שרם. שיהא לזכב נגדי הכוונה
לכרעה אם כן הדיוט הוא ולא כהן
גדול הוא שכונה שהרי נאמר על
הכהנים וכל מקום שנאמר שם אהין
הכהנים ככהווס משמע נגדי
כהונתם : עסידר המערכה. עינים :
איכא כפרה סידור שני גזירין.
כלל משיטת עבודת סילוק
אפילו הנחלת הדבין לחייב
כה ז' י"ל בין דלא
עבודה משחובה היא לין לט
לחייב כה ז' בלא מיעוט
כמו שמפרש יב' לקמן
בסוף פירושין גני עובת
ליה : עבודת סילוק כהיכל
מהו. תימה לכי אמאי
לא פשט דפטר מנדלח
משגי להו לוי לעיל ולכא
למישר משום דלא חייב
אלא כמות המילין דהא
פריך כסתור זר שסידר
השלחן לחייב אלא משמע
דלא משיב מנדלח מני ליה :
איכא סידור בויכסן. ואל
על פי שלחם הפנים עמא
אין עבודה אחיכ מ"מ
סידור לחס אפינים עובת
סידור השלחן היא עובת
סידור השלחן לא נגמרה
עד שמיר המיבין ולא
דמי לתקטיר מית שחיב
מיתה שכל זית הקטר שחור
כפי עמא היא. הצתח
אליחא עבודה היא. ומ"מ
לא מחייב דליחא במרה
סידור שני גזירין : הרלקה
לא עבודה היא. שההכנה

הנהרות הב"ח

מוסף רש"י

תוס' ישנים

הנהרות הב"ח

עיה חלילה על התמה האליחא איכא אם גדול אכל תימה לכי יוסף וכו' דהדלקה לוי עבודה היא אמאי מיבין לא למיבין
דכמיב ומכרז (ח) דבר אל אהין ואל בני כהעלותך את הנרות וי' : והמנורה נחטאת העוף. הכי יחייב ענין למיבין
והמנורה נחטאת העוף אלא דלענין כהן שנת העלית (דף טז) : אם מעבד כה מילי : גורא כתיבא דלי' ו'
האלות. וי' וריקת :

מהאי

מהאי

מהאי

מהאי

מסורת הש"ס

הורה אור השלם
1. ואפי' ובגין אהיק
השמיט את כותבתה
לכל דבר המזבח
ולמכות לפרכת וענדתם
עבודת מתנה אתן את
כהנתכב והור הקרב
ימות : כמבאר י"ז
2. ונתנו בני אהרן הכהן
אש על המזבח ועברו
עצים על ראשם.
ויקרא א' ז
3. אשר יקחו גזמורין סוד
בבית אלהים חוק
כקשש : הלהים נה טו
דעבודה תמה :

הנהרות הב"ח

מוסף רש"י

תוס' ישנים

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח